

[Pia Kjørsgaard]

Ingen i dette land skal med rette kunne angribe Fremskridtspartiet for ikke at have handlet seriøst og med det mål at sikre en finanslov med vores stemmer. Fremskridtspartiet har ønsket af al magt at imødekomme ønsker fra regeringen, hvis den ville vise sig lige så imødekommende. Og vi håber selvfølgelig, at regeringen har samme ønsker til en ikkesocialistisk løsning, som Fremskridtspartiet har.

Det skal også nævnes, at vi var så fleksible, vi var faktisk så kreative, at vi i vort oplæg over for regeringen nævnte et punkt B, hvor vi gerne ville gå ind i andre lettelser over for den danske borger, hvis det havde den samme positive virkning som lettelsen af boligopvarmningsafgiften.

Jeg tror ikke rigtig, regeringen er positiv over for forslaget om en lettelse af boligopvarmningsafgiften, men så var der andre områder, hvor regeringen kunne blive enig med Fremskridtspartiet. Vi vil være meget fleksible, og vi er også meget kreative. Når nu regeringen ikke selv er så kreativ, vil vi gerne være det og komme med forslag både til besparelser og til afgifts- eller skattelettelser.

Det, vi ønsker for at stemme for næste års finanslov – og det må regeringen endnu en gang notere sig – er, at Danmarks befolkning bliver lettet på den ene eller den anden måde i skatetrykket for 1990. Og regeringen må notere sig, at sådan bliver det. De får ikke vores stemmer til finanslovsforslaget, medmindre vi får indflydelse i form af skattelettelser på næste års finanslov.

Vi har stillet en række overkommelige besparelsesforslag, der ikke er ultimative, men som giver rammen for det, vi ønsker. Man må jo ikke glemme, at 7 år med en borgerlig regering ikke har bragt orden i vores økonomi; ikke mindst fordi man så tit har ladet sig styre af forlig med Socialdemokratiet.

Netop de tidligere forlig om skat er en af de bortforklaringer, man bruger for ikke at lave større forlig med Fremskridtspartiet. Skattereformforliget blev indgået for to valg siden. To valg har siden ændret også Folketingets sammensætning. Men alligevel fastholder borgerlige regeringspartier, at man ikke kan ændre forliget indgået for flere år og valgperioder siden. Det er det, jeg vil kalde fup og fidus og en utrolig dårlig undskyldning.

Regeringen har jo et problem med at holde sammen på de tre partier, der udgør den, og det giver sig indimellem udslag i mange mærkværdigheder fra regeringens side. Et af dem er, at man ikke benytter sig af den nytænkning, Fremskridtspartiet fremlægger, eller i det mindste kommer med nogle seriøse modspil, som der kan forhandles om, så der kan blive et ikkesocialistisk flertal for finansloven. Fremskridtspartiet ønsker modspil og saglige udspil, så vi ikke kun mødes af kritik baseret på 15 års traditionelle afvisninger af alt, hvad vi fremlægger.

Vores kritikere er lullet for meget i søvn, hvilket tydeligt fremgår af den kritik, som også dele af Venstre er kommet med – skuffende – kritik fra Venstre, før man overhovedet har læst et eneste bogstav af, hvad vi foreslog. Det var en skandaløst usaglig kritik, Venstres finanspolitiske ordfører fremførte. Heldigvis er der mere besindige medlemmer i Venstre, der forstår, hvad der står på spil for befolkningen, så Fremskridtspartiet ser naturligvis bort fra denne hændelse.

Vi ønsker at bringe en finanslov i hus og forventer naturligvis at få noget for denne ydelse. Men Fremskridtspartiet er altså ikke enig med regeringen, når den udelukkende går efter at finansiere ændringer i skatter og afgifter med nye skatter og afgifter. Det er kort og godt en række omposteringer, gammel vin på nye flasker, men smagen er den samme: den er dårlig.

Hvorfor er det ikke muligt at få denne regering til at forstå, at den offentlige sektor er alt for stor, og at det offentlige bruger alt, alt for mange penge? Det er ikke borgerne, der skal holde for, hver gang regeringen finder på nye ting; det er det offentlige forbrug, der skal nedskæres, så der kan gennemføres skattelettelser, uden at der indføres nye skatter og afgifter. Det er et helt forståeligt tiltag, men endnu er det ikke lykkedes nogen at få regeringens partier til rigtig at indse, at det er det rigtige, der skal gøres. I hvert fald har man ikke vist ret mange resultater i den retning.

Tvang er jo desværre også et af de midler, regeringen bruger over for borgerne. Man har lavet en tvungen opsparing, og nu pønser man på – der er vist ikke rigtig nogen, der kan finde ud af, hvad det egentlig er, man pønser på – men mon ikke man pønser på at følge Socialdemokratiet og skabe en ny tvungen pensionsopsparing?